

Putovné súsošie.

Dňa 1.2.2026 do nášho farského spoločenstva Duplín zavítalo súsošie s názvom „Pamätník nenarodeným deťom“. Prijali sme ho na týždeň. Toto umelecké dielo jemným spôsobom otvára vážnu tému bolesti po umelom potrate a pomáha v procese odpustenia a uzdravenia. Je tu príležitosť na obnovu lásky v našich rodinách.

Súsošia a pamätníky nenarodeným deťom na Slovensku (viac ako 120 miest) slúžia ako symbolické hroby a miesta úcty, uzdravenia a odpustenia pre rodičov, ktorí prišli o dieťa pred narodením. Často zobrazujú plačúcu matku a dieťa, napríklad známe dielo od Martina Hudáčka, ktoré putuje po farnostiach.

Zobrazuje utrpenie matky a uzdravujúci dotyk nenarodeného dieťaťa, symbolizuje cestu k odpusteniu.

V širšom zmysle dáva príležitosť, zamyslieť sa nad mnohokrátmi témami, ktoré súvisia s ochranou nenarodených detí. Osobitne nám dáva príležitosť hovoriť o bolesti, ktorú žena prežíva po umelom alebo po spontánnom potrate. Tento problém sa zvyčajne zametá pod koberec. V každej obci, farnosti sa nachádzajú ženy, ktoré sa pod nejakým vonkajším tlakom alebo z vlastného presvedčenia rozhodli ukončiť svoje neplánované tehotenstvo.

Ľudia potrebujú počuť, že toto súsošie je tu pre nich, na súkromné stíšenie, modlitbu, meditáciu. Iste nie je hanbou ani plakať pri súsoší.

Je normálne ak plačeme nad stratou blízkej osoby. Skúsenosť potratu sa týka každej rodiny, dnes už takmer všetci vedia o niekom, kto umelo alebo spontánne potratil. Je normálne ak plačeme nad stratou blízkej osoby. Skúsenosť potratu sa týka každej rodiny, dnes už takmer všetci vedia o niekom, kto umelo alebo spontánne potratil.

Súsošie vyobrazuje plačúcu matku zranenú potratom a dieťa, ktoré utešuje mamu, aby neplakala. Dieťa je zhotovené z priesvitného materiálu.

Cez dieťa prechádza svetlo a pozýva mamu k spásu. Mama prijíma odpustenie od svojho dieťaťa a verí, že Boh jej tiež odpustí. To je dôvod, aby aj ona odpustila sebe.

Najťažšie človek odpúšťa sám sebe, pretože čas sa nedá vrátiť späť. Avšak poučený vlastným zlyhaním sa môže zmeniť a začať nový život v pravde a láske.

Krvácajúca rana sa tak stáva prameňom Božích milostí. Dieťa, ktoré sa stalo obeťou potratu, zasahuje Božia milosť a my žijeme v nádeji, že aj nevinné deti odpúšťajú svojim vinníkom a prosia o ich obrátenie.

Cez reálne vyobrazenie vzťahu matky s dieťaťom, kde neha materinskej lásky nevýslovne trpí, je človek privádzaný k pravde, že každé dieťa má právo na život.

Ľudia sa otvárajú uzdravujúcej Božej milosti prijatím pravdy o vlastnom zlyhaní a úprimnou ľútosťou nad spáchaným zlom, ktoré nastalo v kritickej chvíli pod tlakom zlého zdravotného stavu, psychického a fyzického vyčerpania, nepriaznivého okolia a spoločnosti.

Boh je milosrdný a odpúšťa všetkým, ktorí úprimne oľutujú a začnú nový život. Prijatie Božieho milosrdenstva je cestou k spásu.

Aj matka, ktorá zažila spontánny potrat, prežíva svoju bolesť zo straty dieťaťa.

Sú 4 kroky na ceste k uzdraveniu:

- Prijat' pravdu, pretože ona oslobodzuje.
- Oľutovať hriech z hĺbky srdca s predsavzatím, že to už viac neurobím.
- Odpustiť sám sebe – to znamená poučiť sa z vlastného zlyhania a stať sa odteraz ochrancom života.
- Prežiť znovuzrodenie cez Božie milosrdenstvo a začať konečne život radosti, lásky a pokoja. To, čo bolí, tá krvácajúca rana v srdci sa od tejto chvíle môže stať prameňom hlbkej duchovnej sily.

Na prvý pohľad sa môže zdať, že súsošie vyobrazuje túto pravdu príliš realisticky, čo môže vyvolať u žien reakciu prívalu slz vyplavujúcich bolesť zvnútra zo zraneného materinského srdca.

Avšak sú to slzy uzdravujúce, slzy ľúlosti aj radosti, že sa veci pomenovali. Skončilo blúdenie v strachu a neistote a konečne začala nová cesta plná svetla, radosti a pokoja.